

لحظه وداع پیامبر(ص) با حضرت زهرا(س) چه گذشت؟

بشریت در فراق رحلت رسول اعظم و مکرم اسلام و بهترین موجود عالم امکان یتیم شد. پیامبر (ص) از خود دین و مکتبی برجای گذاشت که بعد از گذشت 14 قرن روز به روز شکوفا و پاینده و جاویدان تر می شود و هر روز بر خیل عاشقان و پیروانش در سراسر گیتی افزود می شود.

بشریت در فراق رحلت رسول اعظم و مکرم اسلام و بهترین موجود عالم امکان یتیم شد. پیامبر (ص) از خود دین و مکتبی برجای گذاشت که بعد از گذشت 14 قرن روز به روز شکوفا و پاینده و جاویدان تر می شود و هر روز بر خیل عاشقان و پیروانش در سراسر گیتی افزود می شود.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، بیست و هشتمین روز از ماه صفر مصادف است با رحلت جانگداز پیامبر ختمی مرتبت. پیامبر رافت و مهربانی و بنیان گذار حکومت اسلامی و نخستین معصوم در دین مبین اسلام، حضرت محمد (ص) در روز جمعه، هفدهم ربیع الاول سال عام الفیل برابر با سال 570 میلادی (به روایت شیعه) متولد شدند و بیشتر علمای اهل سنت تولد آن حضرت را روز دوشنبه دوازدهم ربیع الاول آن سال دانسته اند. مکه معظمه، در سرزمین حجاز (عربستان سعودی کنونی) محل تولد حضرت است. پدرش عبدالله بن عبدالمطلب و مادر گرامی حضرت، آمنه، دختر وهب بن عبد مناف است؛ این بانوی جلیل القدر، در طهارت و تقوا در میان بانوان قریشی، کم نظیر و سرآمد همگان بود.

نخستین زنی که افتخار همسری حضرت محمد (ص) را یافت، خدیجه بنت خویلد بود. حضرت محمد(ص) پیش از رسیدن به مقام رسالت، در سن 25 سالگی با این بانوی بزرگوار ازدواج کرد.

لحظه وداع پیامبر با حضرت زهرا(س)

لحظات غمباری است. حال رسول خدا (ص) رو به وخامت است. نزدیکان در کنار بستر ایستاده اند. حضرت زهرا (ع) هم آنجاست. او با چشمانی اشکبار لحظات واپسین حیات پدر را نظاره می کند سپس با صدایی که به سختی از سینه بیرون می آید، می فرماید: "دخترم؛ فاطمه ما! هم اکنون این آیه از قرآن را بخوان: «محمد فقط فرستاده خداست و پیش از او، فرستادگان دیگری نیز بودند؛ آیا اگر او بمیرد و یا کشته شود، شما به عقب برمی گردید؟...»"

سپس فرمود: "دخترم نزدیک بیا و آن قدر نزدیک بیا که جز تو کسی صدای مرا نشنود." سپس زمزمه ای در گوش فاطمه (ع) فرمود که او گریان شد. مجدداً در گوش او زمزمه ای دیگر فرمود که در این لحظه فاطمه (ع) شادان شد؛ آنچنان که خنده بر لبان مبارکش نقش بست. ایشان بر پاسخ سؤال دیگران فرمودند که لحظه اول پیامبر(ص) فرمودند: «در همین درد می میرم» و در باب شادی و تبسم اش فرمودند: تو اولین کس از اهل بیت(ع) من هستی که به من ملحق می شود» و این بود که من تبسم کردم و در لحظات واپسین عمر پیامبر(ص) سرش در دامان امیرالمؤمنین(ع) قرار داشت.

رحلت یا شهادت حضرت رسول(ص)

در خصوص صحت و عدم صحت اقوال درباره رحلت و یا شهادت پیامبر(ص) نمی توان قضاوت کرد، زیرا داوری درباره مسایل تاریخی مبهم، مشکل است. از متون تاریخی استفاده می شود که پیامبر توسط زن یهودی مسموم شده است. حال پیامبر(ص) در اثر مسمومیت از دنیا رفت یا نه، مشخص نیست. در خصوص این که به پیامبر(ص) شهید گفته نمی شود، شاید بدان جهت باشد که مسایل تاریخی ابهام دارد و یا سند برخی از روایات اشکال دارد.

پس از رحلت پیامبر(ص) حضرت علی(ع) جسد مطهر پیامبر(ص) را غسل داد و کفن کرد؛ چون پیامبر(ص) سفارش کرده بود که نزدیکترین کس مرا غسل خواهد داد و این شخص جز علی(ع) کسی نیست. سپس چهره آن حضرت را گشود در حالی که سیلاب اشک از دیدگانش جاری بود. فرمود: «پدر و مادرم فدایت ای رسول خدا(ص) با رحلت تو رشته نبوت و وحی الهی و اخبار آسمانها قطع شد... اگر ما را به صبر و شکیبایی امر نمی کردید، آنقدر گریه می کردم که سرچشمه اشک را می خشکانید». در ادامه به احادیثی گهربار از حضرت رسول (ص) اشاره می کنیم:

* روزی شیطان در جلوی موسی (ع) ممثل شد پس موسی (ع) به شیطان گفت کدام گناه است که چون فرزند آدم مرتکب آن می شود تو بر او مسلط می شوی شیطان گفت وقتی که از خود راضی باشد و عمل های خیر خود را بسیار شمارد و گناهانش در چشم او اندک نماید.

* آنگاه که از بوستان های بهشتی عبور می کنید خود را از نعمت های آن اشباع و بهره مند سازید عرض شد: بوستان های بهشت کجاست؟ فرمودند حلقه ها و جلساتی که در آن فضائل و احادیث ما خاندان مطرح می شود.

* آدمی تحت تاثیر رفیق خویش است و از روش او پیروی می کند البته هرکدام از شما باید در انتخاب دوست دقت کند و ببیند با چه کسی دارد طرح رفاقت و دوستی می ریزد.

* زیاد وضو بگیرید و همواره طاهر باشید که خداوند به این سبب عمرتان را طولانی می کند و اگر توانائی دارید شب و روز با وضو باشید چه آنکه اگر در حال طهارت از دنیا بروید در صف شهداء خواهید بود.

* کسی که در دنیا چشم هایش را از نگاه به نامحرم پر کند خداوند در روز قیامت چشم هایش را با میخ های آتشین پر از آتش

کند تا وقتی که به حساب مردم رسیدگی شود سپس او را به جهنم برند.

منابع:

شیخ مفید، الارشاد، پیشین، ص ۹۷ و ابن سعد، الطبقات، ج ۲، ص ۲۱۴.

ابن هشام، السيرة النبوية، پیشین، ج ۲، ص ۶۵۴ و ابن سعد، الطبقات الكبرى، پیشین، ج ۲، ص ۲۱۶.

شیخ مفید، الارشاد، پیشین، ص ۹۷.

ابن سعد، الطبقات الكبرى، پیشین، ج ۲، ص ۳۳۴، صحیح مسلم، ج ۲، ص ۳۲۵.

ابن سعد، الطبقات الكبرى، پیشین، ج ۲، ص ۱۹۰.

الشهرستانی، عبدالکریم؛ ملل و نحل، ترجمه و تصحیح سید محمدرضا جلالی نائینی، چاپ سوم، ۱۳۶۰، ج ۱، ص ۲۳ و طبری، محمد بن جریر؛

تاریخ الأمم و الملوك، ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران، اساطیر، چاپ اول، ۱۳۵۲، ج ۳، ص ۴۲۹.

ابن حبل، احمد؛ مسند احمد، دارصار، بیروت، ج ۱، ص ۳۵۵.

ابن سعد، الطبقات الكبرى، پیشین، ج ۲، ص ۲۳۶

نهج البلاغه صبحی صالح، خطبة ۱۹۷.

عين الحيوة صفحه 182

الحديث جلد 2 صفحه 48

اسماء الحسنی صفحه 250

ثواب الاعمال صفحه 338